

aldeles Selvfølgelig, at hvis Planen til at neblægge en Deel af den nuværende Bane og at lægge et nyt Stykke Bane udenom Frederiksberg ikke blev udført, kunde man heller ikke gaae ind paa den øvrige Deel af Lovudkastet, da kan jeg ikke ansee dette for rigtigt, idet jeg mener, at vi maae see ganske roligt og simpelt paa denne Sag, ligesom paa alle andre. Hvilke Fordele vilde man nu opnaae ved en saadan Foranstaltning? Man vilde ikke behøve at kjøre disse 6 Gange over Vesterbro, som man maa, hvis vi beholde det nuværende Stykke Jernbane, men efter min Dpfattelse vil der, som sagt, ikke være forbunden nogen Ulempe dermed, naar det udføres paa en forstandig Maade, skjøndt det kan være behageligere, at det udføres, og dernæst vilde man faae en Station nær ved Frederiksberg. Paa den anden Side maa man erindre, hvad det vil sige at anlægge et nyt Stykke Bane fra det Punkt, hvor Veien dreier til Helsingør og udenom Frederiksberg, hvor stor Beføstningen vil være derved med Expropriation og det Hele, og man maa nu veie Fordelene og Beføstningerne mod hinanden; men for at danne sig nogen endelig Mening i den Henseende mener jeg, at der maatte foreligge langt omhyggeligere Underfølgelser og langt større Erfaringer, end der for Tiden foreligger, og jeg kan derfor ikke see andet, end at det har sin Betydning, at der i Lovudkastet staaer „eventualiter“.

C. B. Nimestad: Jeg kan godt forstaae, at flere ærede Talere have grebet den Leilighed, som det foreliggende Lovforslag har tilbudt, til at udtale, hvad der laae dem paa Hjerte med Hensyn til hvad der er steet angaaende Banen fra Kjøbenhavn til Helsingør; men det forekommer mig dog, at enkelte af de ærede Talere have bragt Noget ind i Diskussionen, som ikke hører herhen, og tilbeels Noget, som ligger meget fjernt. Naar saaledes den ærede Rigsdagsmand for Mariager (A. Sage) har talt om den længere Afstand mellem Helsingør og Kjøbenhavn, der er fremkommen ved den Maade, hvorpaa den nordsjællandske Jernbane tænkes lagt, kan jeg ikke ret see, at det har Indflydelse paa Afgjørelsen af det Spørgsmaal, som her foreligger; dette skulle

vi afgjøre aldeles uafhængigt af hiint. Naar den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) dernæst er gaaet til den Yderlighed, kan jeg gjerne sige, at han har sagt, at det Vigtigste, vi i denne Sag have at afgjøre — det var just de Ord, han brugte — er at undersøge, hvem Skylden paahviler for, at vi nu komme til at udrede 500,000 Rbd., som han udtrykte sig, idet han fordoblede Summen mange Gange, saa synes det mig, at det ærede Thing ikke bør give ham Medhold deri; jeg troer, at det er noget ganske andet, der her er det Vigtigste for os. Her foreligger en Plan, som af den ærede Rigsdagsmand selv og fra alle Sider erkendes for at gaae ud paa det Forstandigste og Rimeligste, der er at gjøre, og naar de udtale sig paa denne Maade, maae de vel ogsaa have taget den Udgift i Betragtning, som man kommer ind paa ved at følge denne Fremgangsmaade. Lad os ligeledes huske paa, at man ikke har opstillet de Kvallerier, der have fundet Sted imod det Forstandige og Rimelige; de ligge indenfor Sagens Grændser, de ere tagne med i Betragtning, og dog er man kommen til det Resultat, at Lovforslagets Tanke er det Forstandigste og Rigtigste. Naar dette forholdes sig saaledes, saa forekommer det mig, at det Vigtigste i en Sag af denne Betydning for Landets største Kommune og for dets meest befolkede Provinds maa være det, at vi søge at udfinde den Veie, ad hvilken vi snarest muligt og paa den bedste Maade kunne udføre det, som vi ansee for det Forstandigste og Kæreste, men det forekommer mig ikke at være den, at man undersøger, hvem der er Skyld i, at man tidligere er gaaet en anden Veie, i hvilken Henseende jeg maa give den Fremstilling, der er kommen til os fra den ærede Indenrigsminister, fuldkommen Medhold; jeg troer, at den ærede Minister i denne Sag har seet det Kætte og handlet som han skulde. Der kan være dem, der mene, at han burde have øvet et stærkere Tryk paa det sjællandske Jernbaneselskab, men det troer jeg ikke vilde have været rigtigt, thi det er vanskeligt saaledes at stille sin Mening op imod et Selskab, der dog er stærkt interesseret i den paagældende Sag. Hvorledes dette nu end forholder sig, er det